

Introductie Jan Luesink

Samen met mijn vrouw Dorien woon ik in de achterhoek. In ons gezin zijn 3 kinderen geboren en hebben een 15 tal kinderen die niet bij hun ouders konden opgroeien een thuis gehad. Ik ben 52 jaar en heb een imkerij met de naam "BIJ de natuur". Daarnaast ben ik actief in de vastgoed voor onder andere een zorgorganisatie.

Mijn professionele achtergrond is divers. Gestart als jonge man in de ICT. Voornamelijk gericht op hardware ben ik na een jaar of 10 in het onderwijs terecht gekomen. Daar voornamelijk gewerkt als onderwijsvernieuwer. Voor de ondersteuning van deze onderwijsvernieuwing heb ik een software applicatie ontwikkeld wat mij weer terecht doet komen in de software industrie. Daar 10 jaar gewerkt als consultant en trainer. Toen ons gezinshuis "leeg liep" heb ik samen met mijn vrouw een zorgorganisatie opgezet voor jeugd en jongeren die niet meer thuis kunnen wonen. Deze organisatie heb ik vorig jaar overgedragen aan een landelijk werkende organisatie.

Mijn imker achtergrond startte op 15 jarige leeftijd (1985) toen ik de basis cursus deed. Het gele boek van Speelziek kon ik spellen. Veel informatie was er in die tijd niet dus je moest afgaan op wat andere imkers zeiden, het maandblad van imkersvereniging en de paar boeken die beschikbaar waren (althans voor mij). Veel imker kennis was vooral gestoeld op eigen ervaringen van imkers. Trial en error.

Na enkele jaren imkeren met een paar volken wilde ik eigenlijk wel wat echte imker ervaring op doen. Toen ik 19 was heb ik een poosje gewerkt voor een professionele imker in Frankrijk. Hier heb ik kostbare ervaring opgedaan als het gaat om de basis imker handelingen. Elke dag tussen de 150 en 200 volken bekijken. Geen tijd om te lummelen in het bijenvolk. Effectief handelen.

Toen mijn gezin wat groter werd was er weinig tijd voor de bijen. Hoewel bijen en natuur altijd aanwezig bleven en mijn interesse had ik een poos zelf geen volken meer. Tot een jaar of 5 geleden mijn vrouw het balletje van het bijenhouden weer opwierp. Dat duurde geen week of ik was me al volledig aan het richten op het houden van bijen. Ik heb een half jaar gedaan over de keuze van de kast en methodiek. De keus was gevallen op Dadant Blatt, de 12'er kast en werken met de aangepaste broedruimte. En Buckfast bijen.

Zo heb ik het eerste jaar geïmkerd en weer veel geleerd. Ik heb de afgelopen jaren veel tijd genomen om te studeren over alle thema's die bijen aangaan. Ik neem gemiddeld 3 uur per dag om me te verdiepen in de bijen en biodiversiteit. Ik heb een master beekeepers opleiding gedaan bij de Universiteit van Florida. Verder rond ik binnenkort de opleiding Ambassadeur biodiversiteit bij de NBV af.

In het kort kan ik zeggen dat bijen hopeloos verslingerd ben aan bijen. Honingbijen zijn ongelooflijk interessante dieren waarover je niet uitgeleerd en gepraat raakt. Je kunt al je tijd vullen met het bestuderen van interessante boeken, studies en YouTube kanalen. Toch verrassen ze je elke dag weer.

Bijen zijn zeer flexibel. Ze passen zich moeiteloos aan en leven in de meest onherbergzame locaties op de wereld. Toch zien we dat de honingbij het ongelooflijk zwaar heeft. Wintersterfte is hoog onder de bijen. Overall over de wereld sterven veel volken. Niet alleen in de winter. Denk aan alle volken die worden samengevoegd omdat 1 van de twee, of wellicht zelfs beide het niet op zichzelf zouden redden. Dat is gek. Hoe kan een dier dat zo flexibel is en het 40 miljoen jaar zonder onze hulp redde het nu zo zwaar hebben. Voor mij betekent deze werkelijkheid dat ik er alles aan wil doen om het voor honingbijen mogelijk te maken weer in hun eigen kracht te gaan staan. Daarbij heb ik oog voor biodiversiteit, de woning, de imker methodiek en teelt en selectie. Daarbij kijk ik voornamelijk naar de natuurlijke omgeving van de honingbij (de holle boom) en inzichten vanuit wetenschap / onderzoek. Ik heb niets zelfs bedacht.